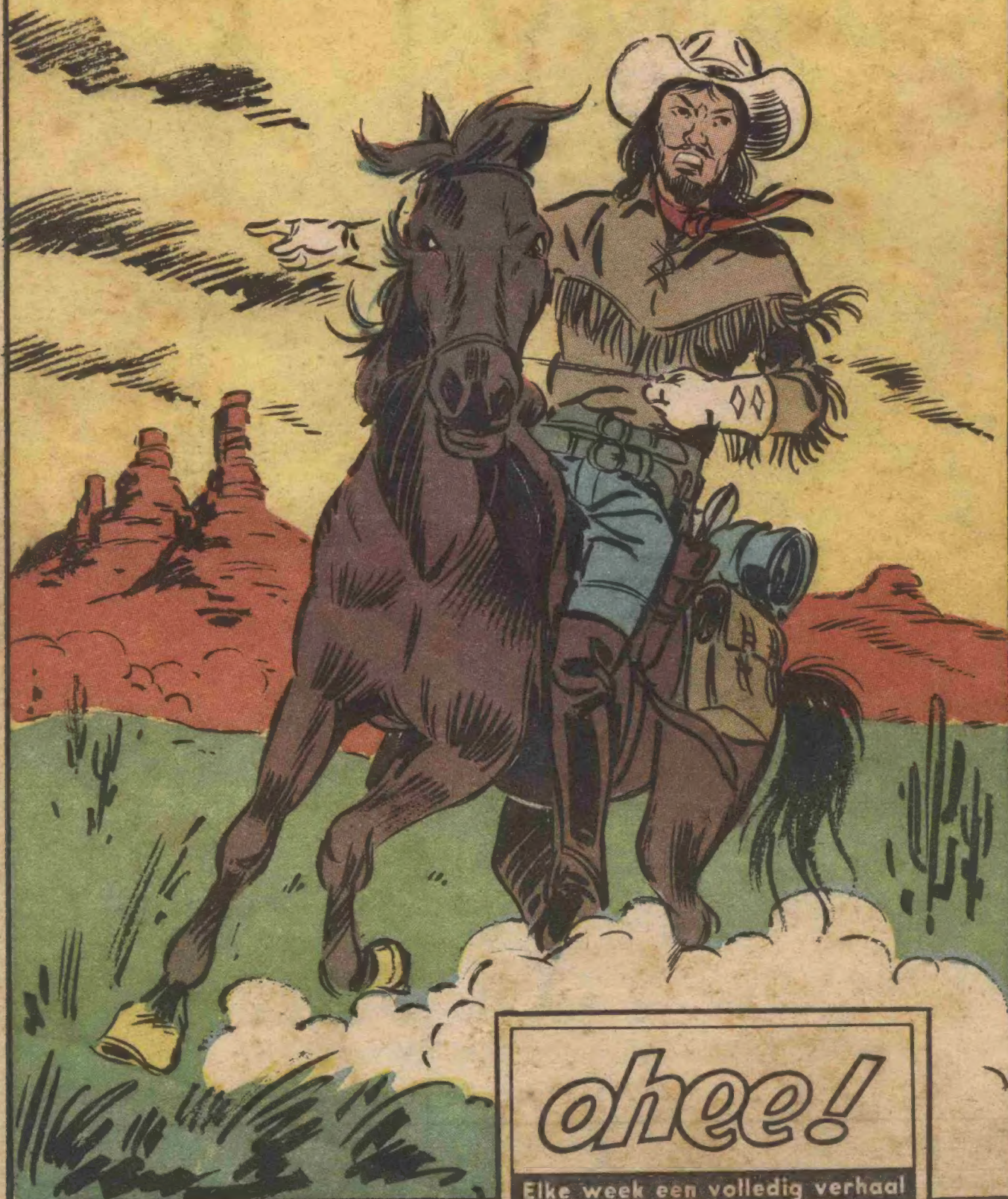

HET ROTSDORP

ohée!

Elke week een volledig verhaal

JEUGDBLAD MET KOSTELOZE
ONGEVALLENVERZEKERING

29-8
1970

BELGIE	Verschijnt	NEDERLAND
6 fr.	wekelijks	42 cent

385

TRUUK OF TEE

8e jaargang - 29 augustus 1970

Gedrukt op de persen
N.V. Drukkerij Het Volk

Verantwoordelijke uitgever:
R. Reyntjens, Forelstraat 22, Gent

Gedrukt in België

Abonnementsprijs voor Nederland
42 cent per nummer

BUFFALO BILL

Scenario
RIK DIERCKX

Tekeningen
KAREL VERSCHUERE

HET ROTSDORP

BIJNA HELEMAAL IN DE ZUIDOOSTELIJKE HOEK VAN WYOMING, IN DE
BUURT VAN HET TEGENWOORDIGE STADJE CHEYENNE, WAS IN HET JAAR
1866 EEN PIONIERSDORP VERREZEN, DAAR HADDEN DE BOUWERS VAN
DE KANSAS-PACIFIC SPOORWEG HUN TENTEN OPGESLAGEN

BUFFALO BILL REED FROG-CITY BINNEN AAN HET HOOFD VAN EEN
GANSE KARA- VAAN INDIANEN.

Zo werd William Cody, oud-kapitein van de Scouts op een avond in maart 1866 "Buffalo Bill" en met die bijnaam zou hij een der populairste figuren van de West worden!

Whisky voor allemaal?
Die heb ik niet meer. Sorry,
Wood, maar de Dikke
Suzanna is nog altijd
niet gekomen!

Goeie genade, ja die vertrasins is heel vreemd! Wat zou er gebeurd zijn?

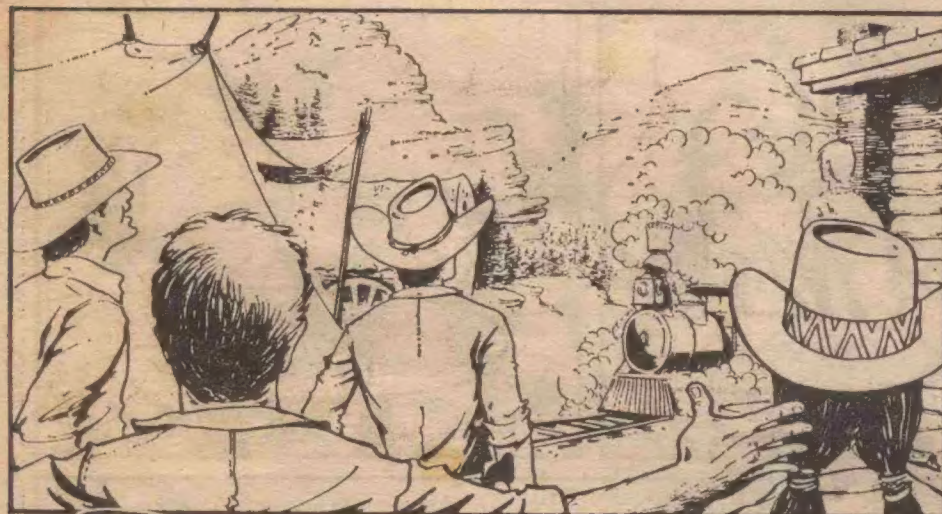
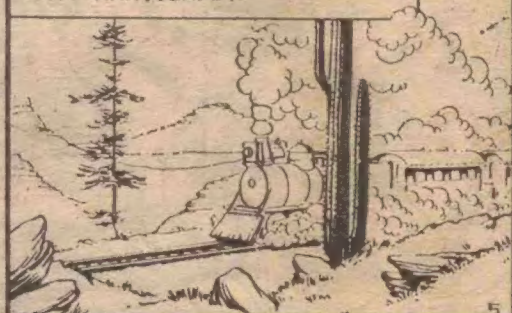

Als die maar niet
door de roodhuiden over-
vallen is!

Onmogelijk dan
zouden ze op Fort Lara
niet wel alarm heb-
ben gegeven!

De "Dikke Suzanna" was de lo-
comotief die tweemaal per
maand voorraden uit Kansas-
City aanvoerde.

Kijk, de Dikke Suzanna
brengt ons gas-
ten!

Hoera jongens,
hier zijn we dan!
Ik breng jullie iets
om van te water-
tanden!

Wie zijn het?

Heel rare kerels. Gelukkig
voor jullie dat ze
niet lang blij-
ven!

OP DAT OGENBLIK GING HET PORTIER VAN
HET EERSTE RIJtuig OPEN EN EEN REUS-
ACHTIGE KEREL ROLDE NAAR BUITEN.

Hé jullie! Laadt eens sauw
de basase van mijn mannen
af!...

Van uw bevelen, waarde heer, trekt nie-
mand zich iets aan. En die basase
moet u er zelf maar uithalen!

Pas op melkmuil! Zoek je
herrie? Nooit van Bis Black ge-
hoord?

Waar ik van-
daan kom spreekt men
minder maar schiet
men vlugger!

Hebben jullie dat ge-
hoord? Hij daast mij uit!
Dus is het niet
mijn schuld als ik hem
om zeep
breng!

Sleek je wapens weg en
dwins mij niet later te
mikken!

Wees braaf!
De pistoleros zijn voor
niemand bang!

Hé daar! Hebben jullie
niet gehoord dat ik wil dat jullie
die basase uithalen? Moeten er slagen
vallen?

Waar wil je naartoe?
Je denkt toch zeker niet dat wij u hier
ontvangen zonder te weten waar jullie
heengaan!

Ik heb je al gezegd dat ik Big Black ben! Er staat niets geen los-pris op mijn hoofd!

Jongeman, wil je dat ik mijn geduld verlies?

Dat is prettig voor jou, al zou men het op het eerste zicht niet kunnen zeggen!

Al onze papieren zijn in orde! Wij hebben de toestemming van de spoorwegaatschappij om hier halt te houden! Dan gaan we verder!

Verder?... Waarheen?... Je zult toch wel gemerkt hebben dat de spoorweg hier ophoudt!

Wij gaan naar Montana!

Lange en gevaarlijke reis! Daar wonen de Sioux, weet je dat?

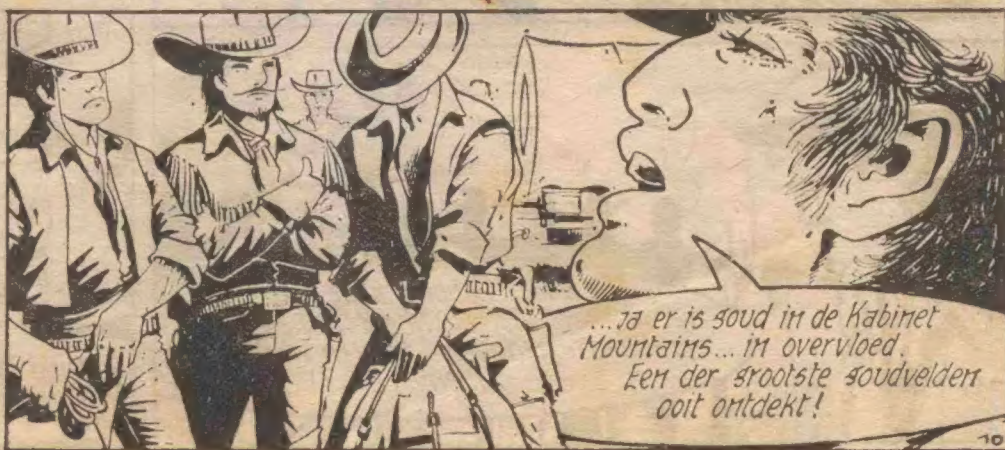
Ik heb vrienden bij die de streek meter voor meter kennen. Ze zijn daar op bevestigd geweest.

Met die opvallende diners rondsnoeiwerk is niet bepaald de manier om een geheim te bewaren!

Duivels, ik zeg het jou, maar spreek er niet met iemand over, anders.

...ja er is goud in de Kabinet Mountains... in overvloed. Een der grootste goudvelden ooit ontdekt!

DE KOMST VAN BIS BLACK BRACHT VERANDERING IN HET NIJVERE MAAR RUSTIGE LEVEN VAN FROG-CITY, DAGEN ACHTEREEN WERD DE OPENLUCHT-SALOON VERANDERD IN EEN SOORT MARKT WAAR MEN ALLES VERKOCHT VOOR GOUDZOEKERS.

Je mag mij niet, is het wel kapitein?

Toch vergis je je ten eerste kapitein, ik ben in de grond een soede kerel!

Je hebt gelijk Bis Black! Ik moet je niet!

Voor mijn part kun je maar de bliksem lopen! Je probeert alleen maar je huid zo duur mogelijk te verkopen!

Heb je mij misschien een voorstel te doen!

Waarom niet! Ga zitten kapitein!

En... Black, ik ben een en al oor!

Het schijnt dat je dit voorstel reeds aan verschillende mensen hebt gedaan?

Bij geruchte heb ik gehoord dat jij Wyoming en Montana kent als je broekzak! Waarom ga je niet mee?

Niemand gaat mee!

Omdat ik iedereen verbieden zal weg te gaan!

En waarom niet?

Jij! Jij hebt hier niets te verbieden! Je kunt nog geen vinger verroeren als je opdrachtgevers dat niet willen!

Wat vreemd! Ik heb vijf vingers heel gewoon verroerd zonder door mijn opdrachtgevers het mij bevalen! Je moet je hebben vergist, Black!

Ja... ik moet me vergist hebben!

Nu zullen we de rekeningen vereffenen!

Zuster eens goed allemaal! Ik kan de vreemdelingen niet verbieden zich door de Sioux te laten vermoorden! Maar wie...

Maar Bill waar bemoei je je eigenlijk mee?

...hier in Frog-City wil meegaan, draai ik de nek om! Kun je je niet voorstellen wat zal gebeuren als ze hun jachtvelden door jullie overrompeld zien! Ze zullen heus niet met de handen in elkaar blijven zitten!

TIEN DAGEN LATER VERLIET BIG BLACK FROG-CITY EN MET HEM PRECIES EVENVEEL MANNEN ALS ER MET DE Dikke SUZANNA WAREN MEEGEHOMEN.

Dat zie ik!

Ben je nu tevreden? We gaan er vandoor!

Kom dan, laten we goede vrienden zijn, geef mij de hand!

Bij de hoorns van Satan... Laat jij dat vervloekte seweer dan nooit los? Zelfs niet om een vriend de hand te reiken?

Mijn "Lucrezia Borgia", zoals ik mijn karabijn noem, is voor mij vriend genoeg! Alleen die kan ik vertrouwen!

Alles schijnt in orde, we kunnen vertrekken Black!

Wij! Wil je dan met ons meegaan?

Och, meesaa! Ik vergezel jullie tot aan de Cañon, van de Gespannen Boog... Een ideale plek voor een hinderlaag!

Maar als jullie daar voorbij zijn, kun je rustig verder trekken. Dan betekent dat dat de Roodhuiden besloten hebben jullie met rust te laten!

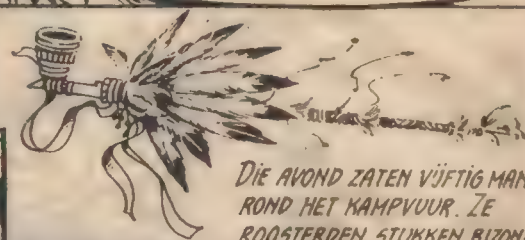
Verdraaid Bill, meen je dat?

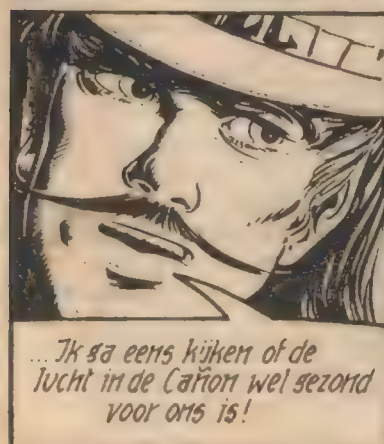
Als je je met alle geweld wilt laten doodslaan, ... jouw zaak! Maar ik moet bizonen hebben!

Tot ziens wood!
Maak je maar niet druk over je bizonen. Je hebt er nog genoeg totdat ik terugkom! ... Als ik terugkom! En als ik niet terug zou komen, zul je geen bizonen meer nodig hebben alleen de levenden moeten eten! Als er in die Cañon Sioux-Indianen zijn, zullen ze niet tevreden zijn met... alleen onze scalpen!...

DE CAÑON VAN DE GESPANNEN BOOG WAS NIET VER, TENMINSTE VOLGENS DE NORMEN VAN DE WEST MET ZIJN REUSACHTIGE AFSTANDEN, DE KARAVAN KWAM SLECHTS LANGZAAM VOORUIT EN MOEST DIKWILS STILHOUDEN, BIJNA ALLEN HAD- DEN ZE HUN UITGELATEN BRA- VOOR VERLOREN. ZE ZATEN STIL INEEN GEDOKEN IN HET ZADEL. BILL MOEST ZICH IN- HOUDEN NIET TE LACHEN WANNEER HIJ DIE ARME STUMPERS BEKEEK.

DIE AVOND ZATEN VÍFTIG MAN ROND HET KAMPVUUR. ZE ROOSTERDEN STUKKEN BIZON- VLEES AAN STOKJES GESTO- KEN, DRONKEN FLINKE TEU- GEN WHISKY OF ROOKTEN HUN PÍP, NERVEUS OP DE STEEL KAUWEND...

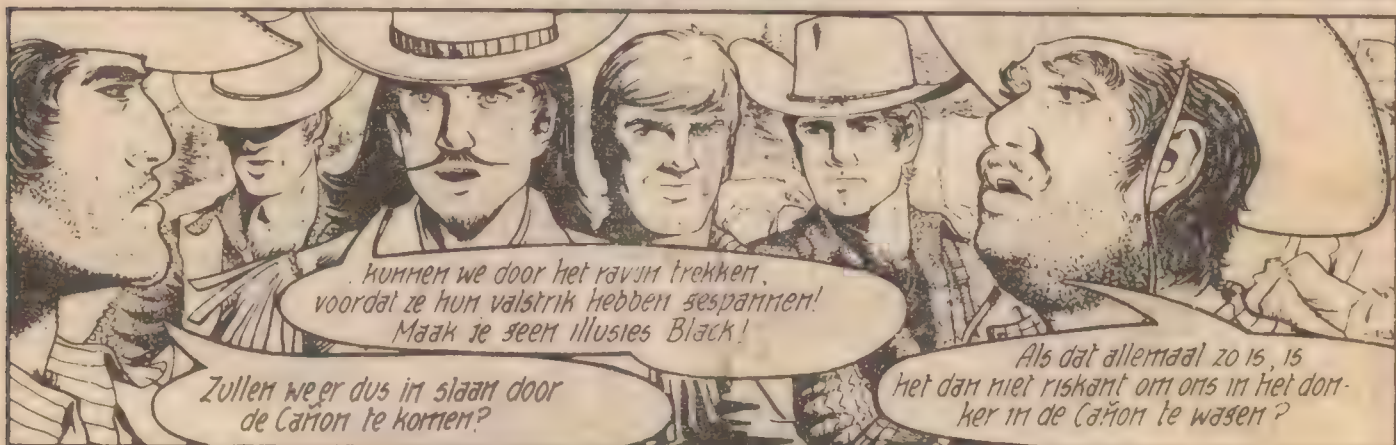

Vluc, wek de mannen,
we moeten onmiddellijk vertrek-
ken!

Wat voor nieuws
kapitein?

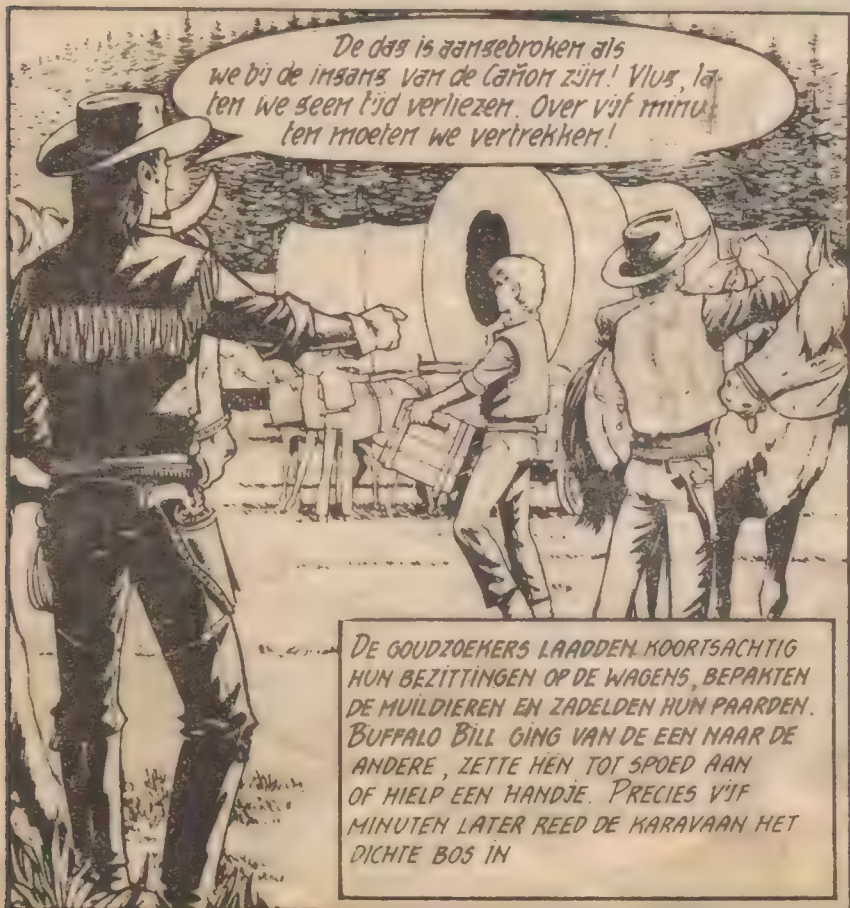
Luister goed vriend-
den! Ik heb in de Cañon seer rood-
huid gevonden... maar als we
seer tijd verliezen...

Kunnen we door het ravijn trekken,
voordat ze hun valstrik hebben gespannen!
Maak je seer illusies Black!

Zullen we er dus in slaan door
de Cañon te komen?

Als dat allemaal zo is, is
het dan niet riskant om ons in het don-
ker in de Cañon te wagen?

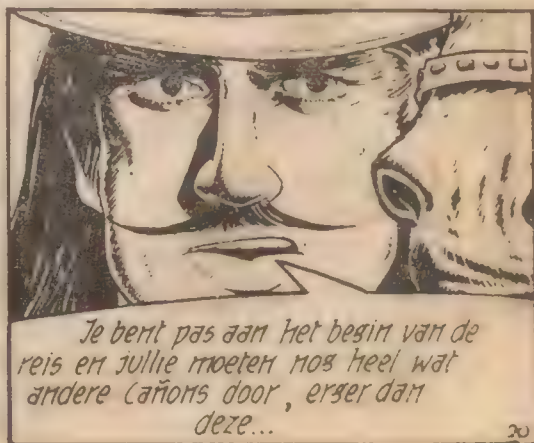
De dag is aangebroken als
we bij de ingang van de Cañon zijn! Vluc, la-
ten we seer tijd verliezen. Over vijf minu-
ten moeten we vertrekken!

DE GOUDZOEKERS LAADDEN KOORTSACHTIG
HUN BEZITTINGEN OP DE WAGENS, BEPAKTEN
DE MULDIEREN EN ZADELDEN HUN PAARDEN.
BUFFALO BILL GING VAN DE EEN NAAR DE
ANDERE, ZETTE HEN TOT SPOED AAN
OF HIELP EEN HANDJE. PRECIES VÍF
MINUTEN LATER REED DE KARAVAN HET
DICHTÉ BOS IN

Wees maar niet
te royaal...

Verduiveld! Ik zou de helft van
de goudmijn seven om al aan de over-
kant te zijn!

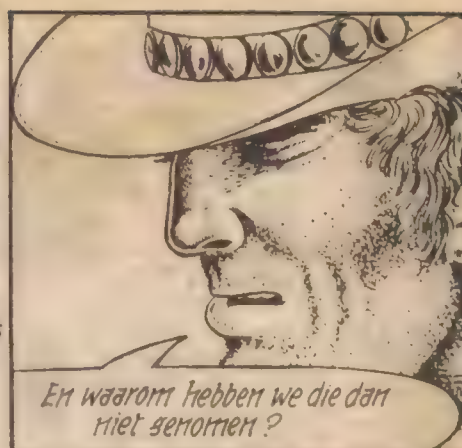
Je bent pas aan het begin van de
reis en jullie moeten nog heel wat
andere Cañons door, erger dan
deze...

Wat is dat voor een verduivelde slechte weg! Kun je geen betere vinden?

O, ja, de Texas Trail, waarlangs de rangers van Texas en New Mexico hun kuddes naar het noordoosten drijven.

En waarom hebben we die dan niet genomen?

We zouden vijftien mijl door open terrein moeten rijden, maar door deze omweg komen we misschien ongemerkt in de ravijn!

Als tenminste die Prairiehonden niet zo huilden. Ik wist niet dat er hier zoveel zaten!

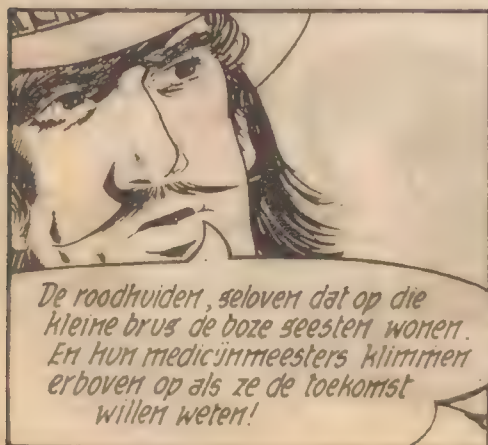
BILL KON DE ANDEREN DIE IMMERS AL BANG GE-NOEG WAREN, NIET VER-TELLEN DAT HET GEEN PRAIRIEHONDEN WAREN DIE OP DE TOPPEN VAN HET GEBERGTE HULDEN, MAAR DAT HET KREKEN WAREN VAN DE INDIANEN DIE AL GERUIME TIJD DE KARAVAAN IN HET OOG HIELDEN...

Ik heb me dus inderdaad niet in de tijd verrekend!

De Gespannen Boos! Het lijkt werkelijk op het werk van een tovenaars.

De roodhuiden, geloven dat op die kleine brug de boze seestern wonen. En hun medicijnmeesters klimmen erboven op als ze de toekomst willen weten!

Ook als ze er waren zouden we hen heus niet ontdekken! Het is beter dat ik voor ga om te zien hoe de zaken staan!

Geen spoor van Indianen.

SPOORSLAGS REED BILL DE STEILE HELLING AF DIE NAAR DE CAÑON LEIDDE, DE OGEN VAN DE OUDZOEKERS VOLGDEN HEM TOT HIJ UIT HET ZICHT VERDWEEN.

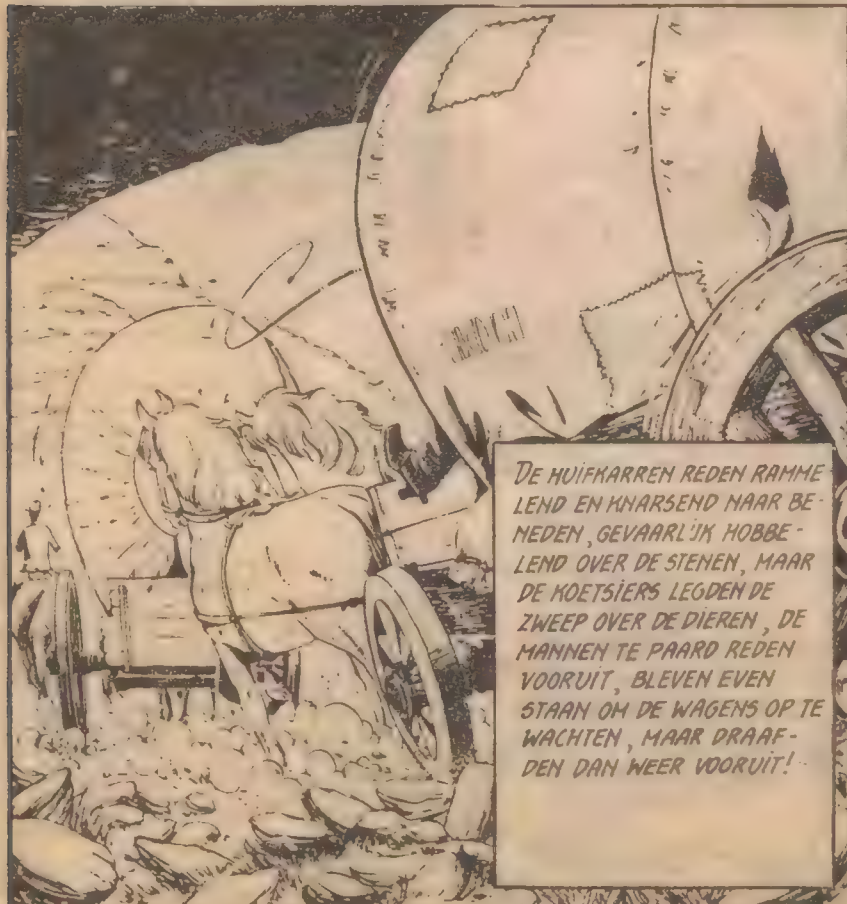
DE MINUTEN
VERLIEPEN
LANGZAAM
VOL GROEIEN-
DE ONZEKER-
HEID!...

Daaromds is hij!...

Latem we gaan vrienden, de doortocht is vrij!...

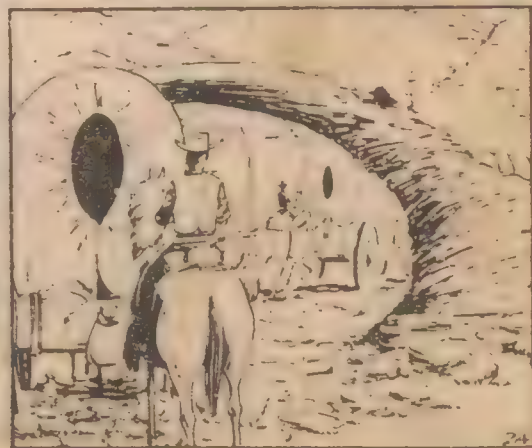

DE HUIFKARREN REDEN RAMMELEND EN KNARSEND NAAR BEMEDEN, GEVAARLIJK HOBBELEND OVER DE STENEN, MAAR DE KOETSIERS LEGDEN DE ZWEEP OVER DE DIEREN, DE MANNEN TE PAARD REDEN VOORUIT, BLEVEN EVEN STAAN OM DE WAGENS OP TE WACHTEN, MAAR DRAAFDEN DAN WEER VOORUIT!

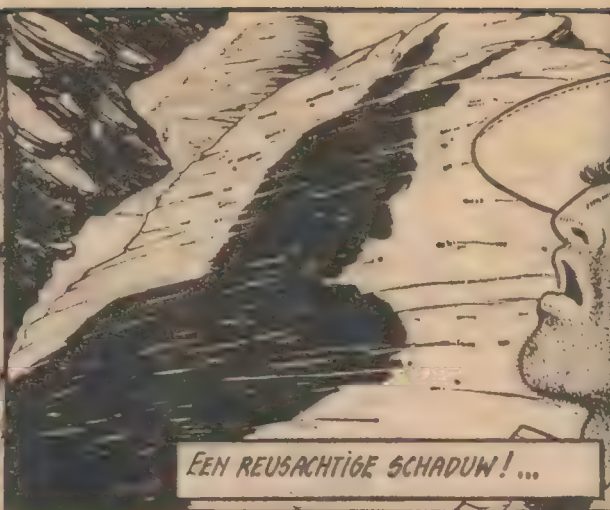
We moeten ons haasten, Black!

Alles goed?

We zijn erdoor! We hebben het gehaald!

EEN REUSACHTIGE SCHADUW! ...

De Indianen !!!

Ik had het wel geraden!
Sinds sisteren zitten ze ons
al op de hielen!

Doe dat ding weg! Moeten
we op pijlen omhoog worden?

Hondsvod! Jij wist dat de
Indianen ons opwachttten! Je
hebt ons in de val laten
lopen!

Verkoop seem onzin! Als de Rood-
huiden ons vijandig gezind wa-
ren, zouden ze ons al veel eerder van kant heb-
ben gemaakt! Er zal niets gebeuren als jullie
het hoofd koel houden!

Ja, nu schijnt het toch
dat we er goed
door gekomen zijn!

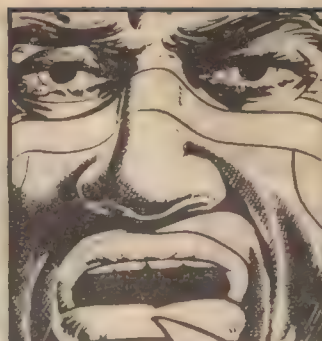
Halt! Niet schiet-
ten zonder mijn
bevel!

Mijn vrienden gaan ver, heel ver weg en zijn niet van plan langer in uw gebied te blijven dan noodzakelijk is!

Te veel donderbussen, te veel paarden! Komt ze als vrienden, of als vijanden?

Dat hangt van u af! De bleekgezichten zijn vrienden zolang hun niets in de weg wordt gelegd!

29

Te veel donderbussen, te veel paarden!...

U weet dat Pa-Has-ka seem gespleten tong heeft. Ik beloof dat mijn vrienden uw krijgers niet zullen doden, uw tenten niet platbranden als u hem rustis hun tocht laat vervolgen!

!?!?!!

Oude David heeft beloofd!

Pa-Has-ka heeft beloofd!

Alles in orde! Ze laten ons de weg vrij. Vooruit, we hebben seem tijd te verliezen!

DE WUIFKARREN ZETTEN ZICH TERSTOND IN BEWEGING. DE ROODHUIDEN MAAKTEN VRIJBAAN. HUN GEZICHTEN STONDEN WANTROUWIG. ZE HIELDEN STRIJDBIJL EN LANS GEREED!

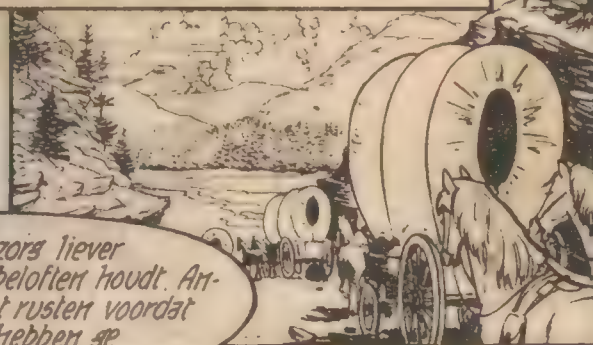

Alle duivels, dat is nog goed
afgelopen! Dat danken wij aan
u, kapitein!

Bewaar je dankwoorden, zorg liever
dat je je aan je gedane beloften houdt. An-
ders zullen de Sioux niet rusten voordat
zij mij hebben ge-
dood!

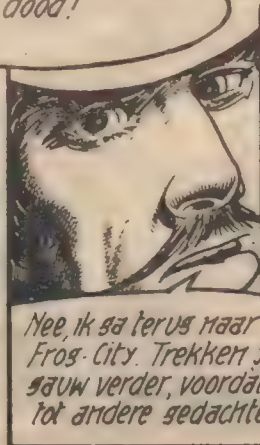
Na een paar uur was de karavaan door de
Laramie Mountains getrokken en kwam
uit in het groene dal van de Northplatte.

Het ogenblik is
gekomen om afscheid te-
nemen!

Wilt u inderdaad niet
verder met ons mee?
Mijn aanbod is nog
steeds gel-
dig!

Nee, ik ga terug naar
Frog City. Trekken jullie nu
gauw verder, voordat de Sioux
tot andere gedachten komen!

Als ik in jullie plaats
was, zou ik naar het
moordoosten langs
de rivier gaan!

Zo zijn jullie nog
voor vanavond veilig op Fort-
Laramie!

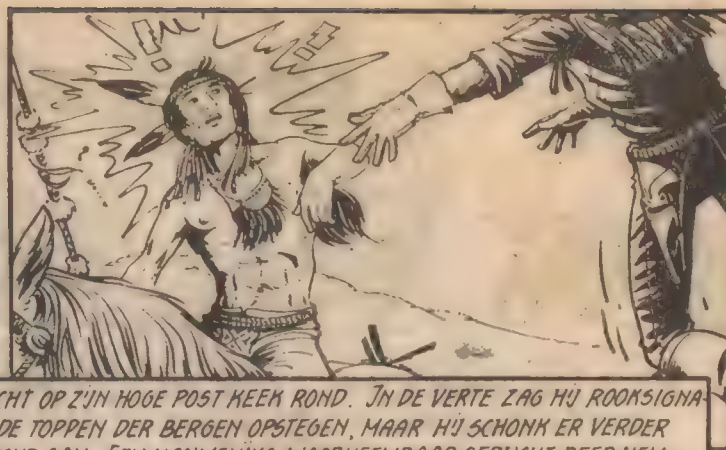
U hebt gelijk kapitein,
zoals altijd. Ik hoop u nog terug te
zien! Als ik terug kom met de
zakken vol goud! Ik zal u niet vergeten!

BUFFALO BILL NAM
EEN ONVERWACHT
BESLUIT EN DAAR
WAS DURF TOE NO-
DIO! HIJ ZOU NIET
NAAR FROG CITY
TERUGKEREN!
TENMINSTE NIET
DIRECT!...

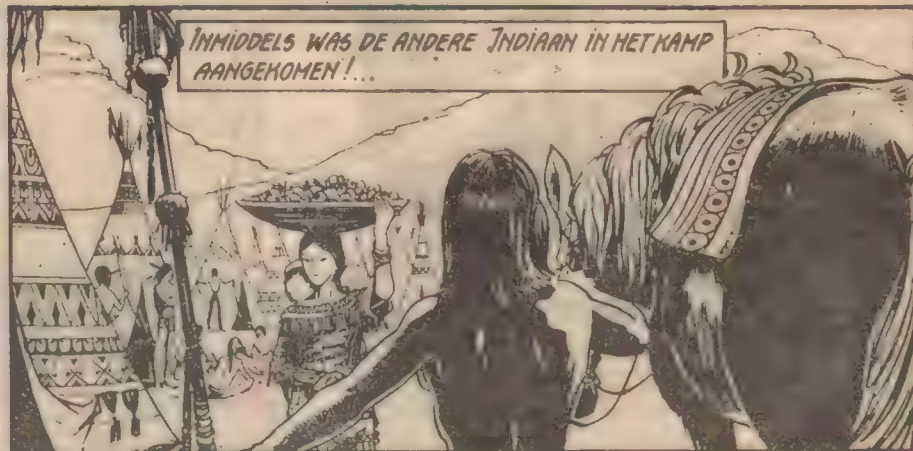
EEN INDIAN REED IN VOLLE GALOP OVER HET PLA-
TEAU NABIJ DE BIG HORN MOUNTAINS. BENENDIG
SPRONG HIJ MET ZIJN MUSTANG OVER ROTSPLETEN EN
BEKLOM BIJNA LOODRECHTE HELLINGEN. BIJ DE IN-
GANG VAN EEN RAVIJN HIELD HIJ HALT EN LIET
TWEË KEER HET GELUID VAN EEN COYOTE HO-
REN BOVEN OP DE ROTSEN HIELD EEN ANDERE
INDIAAN DE WACHT...

DE SCHILDWACHT OP ZIJN HOGE POST KEEK ROND. IN DE VERTE ZAG HIJ ROOKSIGNA-
LEN DIE VAN DE TOPPEN DER BERGEN OPSTEGEN, MAAR HIJ SCHONK ER VERDER
GEEN AANDACHT AAN. EEN NAUWELIJKS WAARNEEMBAAR GERUCHT DEED HEM
OPKIJKEN. EEN ZWARTE SCHADUW DEED DE ROODHUID OPSPRINGEN. TE LAAT!
EEN VUISTSLAG SLOEG HEM BUITEN WESTEN. VLUIG WERD HIJ VASTGEBONDEN!...

Vooruit,
Brisham!

INMIDDELS WAS DE ANDERE INDIAN IN HET KAMP
AANGEKOMEN!...

Het stam-
hoofd wacht op je
in zijn tent!

DE RUITER HAD GEEN
MOEITE GEHAD DE
TENT TE VINDEN. HET
WAS DE MOOISTE VAN
HET HELE KAMP, HET
WAS DE TAPEE VAN
RODE WOLK, HET
MAGTIGE OPPER-
HOOFD VAN DE OG-
DALA'S.

Ik verwachtte je, Zwarte Beer, de rooksignalen hebben mij van je komst verwittigd!

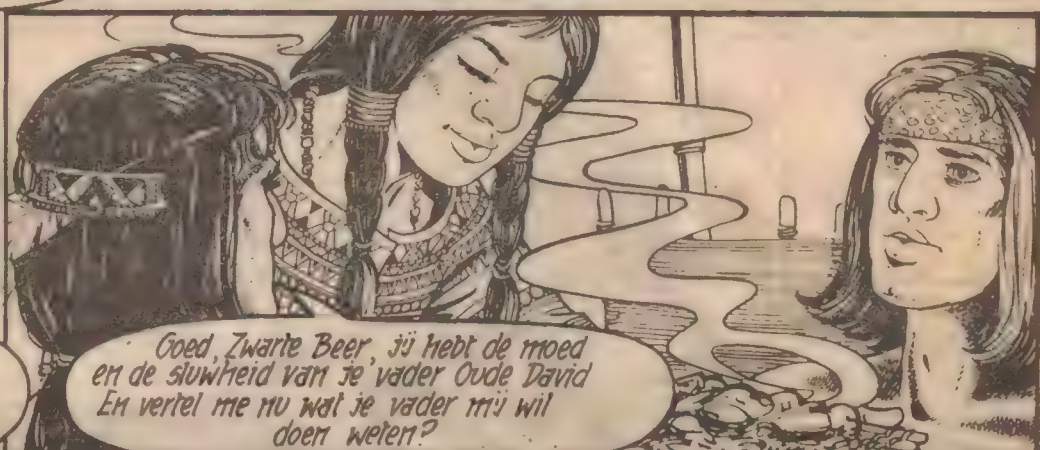
Ik heb een lange omweg gemaakt om er zeker van te zijn niet te worden gevolgd.

Ben je er in geslaagd je sporen uit te wisselen? Niemand mag weten waar ons dorp is!

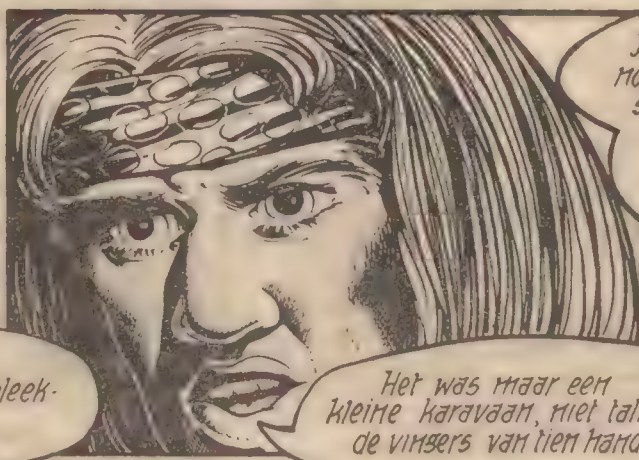
Ja groot opperhoofd. Niemand kan mij tot hier zijn gevolgd!

Goed, Zwarte Beer, jij hebt de moed en de sluwheid van je vader Oude David. En vertel me nu wat je vader mij wil doen weten?

Je vader heeft een grote fout gemaakt door de bleekgezichten door te laten!

Het was maar een kleine karavaan, niet talrijker dan de vingers van tien handen.

In de verre bergen, in het noordwesten heeft men gele stenen, goud gevonden! Die bleekgezichten zijn de eersten van honderden die door onze weiden zullen trekken!...

Thans zal niemand hen nog kunnen tegenhouden!

Niet meer. Ze zijn al veilig op Fort Laramie! Dat hebben de rooksignalen gezegd!

Alleen de scalpen van de bleekgezichten van die eerste karavaan zouden een voldoende waarschuwing zijn!

Jouw vader heeft beloofd hun leven te sparen! Onze belofte is heilig!

U hebt gezegd, groot opperhoofd, dat niets de bleekgezichten zal kunnen tegenhouden... maar mijn tomahawk zal hen tegenhouden!

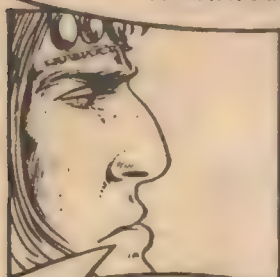
Ik zweer het!

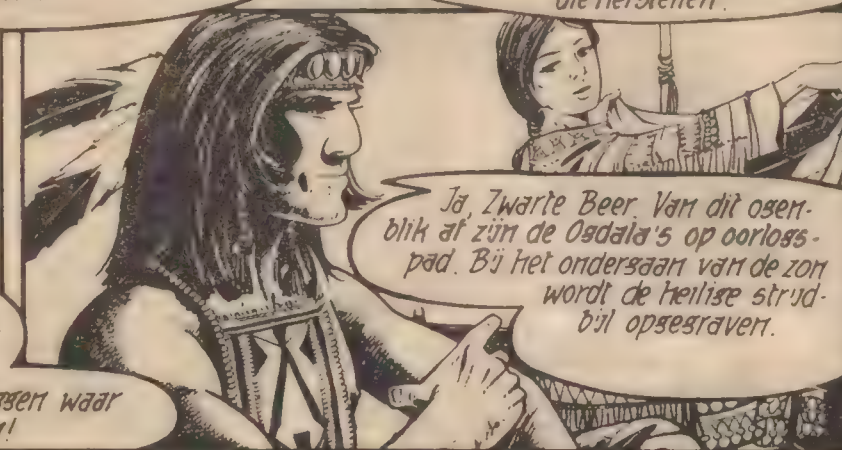
Goed, Oude David heeft een vergissing begaan. Zijn zoon moet die herstellen.

Mijn krijgers zijn snel en moedig. Met de vleugels van de dood zullen zij meers strijken overal waar de bleekgezichten zijn!

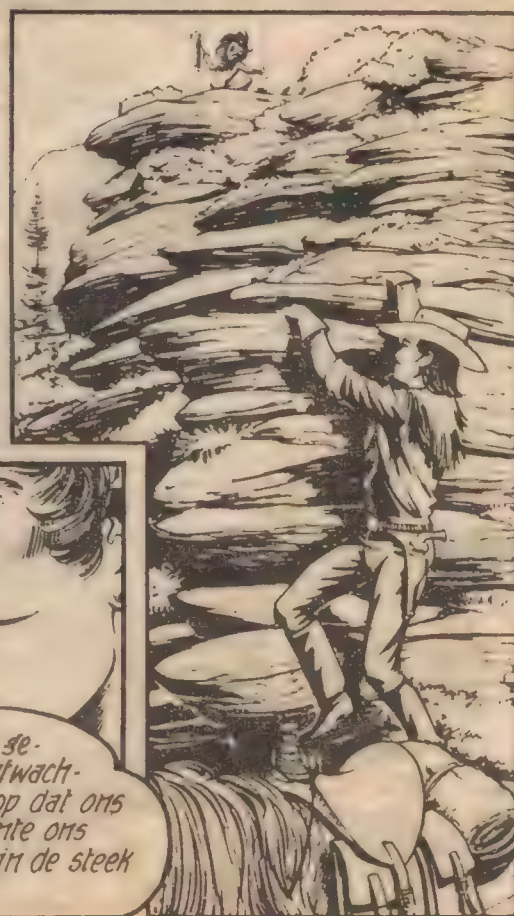
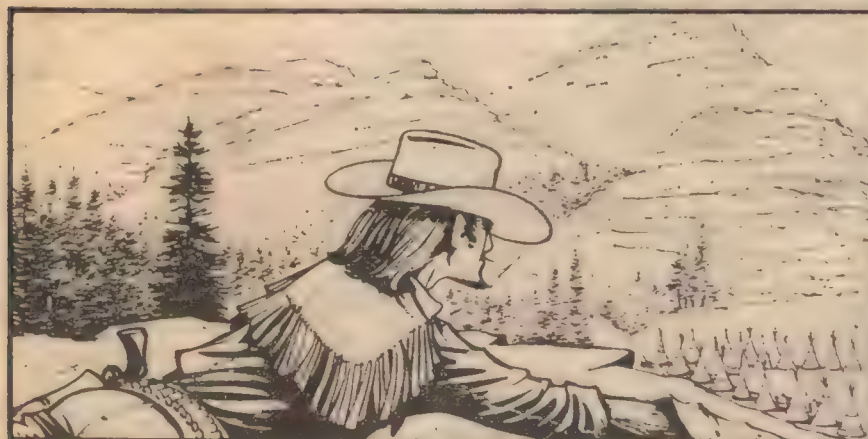

Ik ken je moed! Ik heb vertrouwen in je, Zwarte Beer. De rooksignalen zullen je zeggen waar je moet aanvallen!

Ja, Zwarte Beer. Van dit ogenblik af zijn de Osdala's op oorlogspad. Bij het ondergaan van de zon wordt de heilige strubijl opgegraven.

ENKELE MINUTEN LATER WERD HET DORP IN DE ROTSEN UIT ZIJN RUST WAKKER GESCHUD DOOR DOF TROMGEROFFEL! ONMIDDELIJK LIETEN ALLE SIOUX HUN WERK IN DE STEEK. DE VROUWEN BEGONNEN MET DE TOEBEREIDSELEN VOOR HET FEESTELIJK AVONDMAAL.

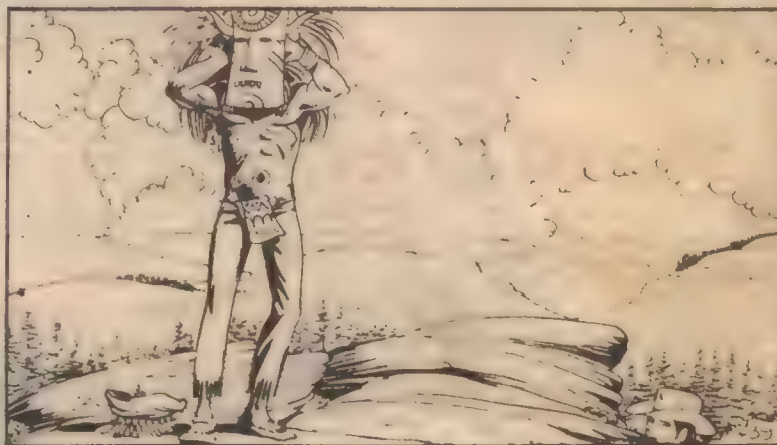
Wat doen we nu, Brigham? We kunnen ons niet in het dorp vertonen als was er niets aan de hand!

We moeten de gebeurtenissen afwachten, in de hoop dat ons goed gesternte ons ook nu niet in de steek laat!

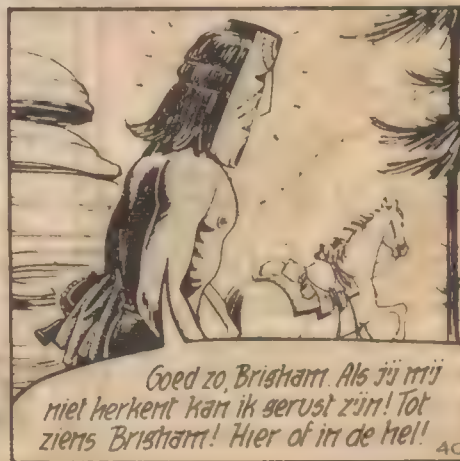
DE INDIAAN WAS EEN
MEDICIJNMAN. HIJ WAS
BEZIG MET RECHTSTREEKS
UIT DE STAM VAN EEN
BOOM HET GROTE MAS-
KER TE SNIJDEN DAT HIJ
NODIG HAD OM AAN DE
HEILIGE RITEN TE KUN-
NEN DEELNEMEN. UREN-
LANG BLEEF DE SCOUT
VAN UIT ZIJN SCHUIL-
PLAATS TOEKIJKEN!

DIT WAS
HET OGEN-
BLIK WAAR-
OP BUFFALO
BILL ZO LANG
HAD GEWACHT
MAAR ..

BUFFALO BILL HAD GEEN
TIJDE VERLIEZEN. MET SNEL-
LE EN BESLISTE BEWEGINGEN
BEROOFDE HIJ DE BEWUSTE-
LOZE MEDICIJNMAN VAN
DIENS HERTSLEREN BROEK
EN MOCASSINS DIE HIJ ZELF
AANTROK! WAARNA HIJ
ZICH OOK BESCHILDERDE.

Goed zo, Brisham. Als jij mij
niet herkent kan ik gerust zijn! Tot
ziens Brisham! Hier of in de hel!

DE DANS VAN DE TOMAHAWK DUURDE BIJNA EEN UUR. UITGEPUT LAGEN DE KRIJGERS OP DE GROND, ALLEEN ZWARTE BEER WAS OVERGEBLEVEN. HIJ LIEP OP DE TOTEMPAAL TOE OM DE HEILIGE STRIDBUL OP TE GRAVEN, TOEN BUFFALO BILL VOOR HEM TRAD...

Pa-Has-ka!

Ja, dat ben ik, grote jager!

Hoe ben je hier gekomen?

Pa-Has-ka vreest de beer niet en is hem tot in zijn hol gevolgd!

Je bent slint. Je hebt het geheim der Osdala's ontdekt, maar je zult hier niet levend weskomen!

Pa-Has-ka heeft mij uitgedaagd. Sta mij toe, groot opperhoofd, dat ik hem dood. Ik heb hem onbewust naar hier geleid. Hij moet vergeten wat hij gezien heeft.

Neem je zijn uitdaging aan?

De zoon van de Oude David kan zich niet terugtrekken!

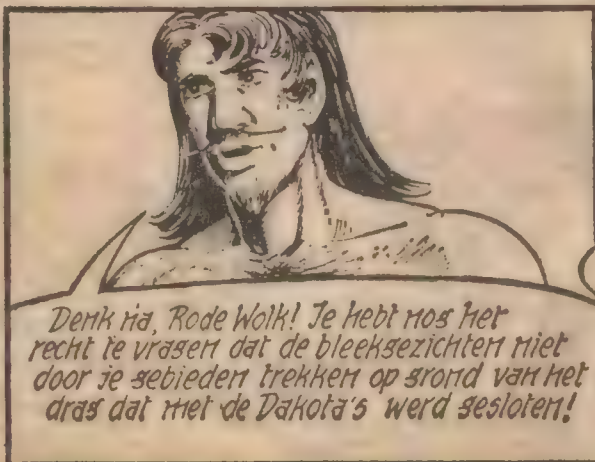
Vecht dan, Zwarte Beer. De scalp van Pa-Has-Ka behoort jou toe!

Voor het oogenblik behoort hij nog aan mij. En in ieder geval moet u eerst naar mij luisteren, Rode Wolk!

Spreek!

Denk na, Rode Wolk! Je hebt nog het recht te vragen dat de bleekgezichten niet door je gebieden trekken op grond van het verdrag dat met de Dakota's werd gesloten!

Inderdaad!

Stel je me een vredesconferentie voor?...

Daar is mijn antwoord: neen! De Osdala's zullen niet naar het opperhoofd van de donderbussen gaan!...

De Fox, de Arapaho's en de Cheyennes werden opgeroepen voor een vredesconferentie, maar zijn toen omsingeld, gevangen en verraderlijk gedood!

Schenk me je vertrouwen, Rode Wolk. Ik beloof je dat er niets zal gebeuren als je mijn voorstel aanneemt!

In de buurt van de jachtvelden worden de bleekgezichten steeds talrijker. Avonturiers en handelaars willen onze huiden. De jagers moorden de bizon uit!

Je verstist je, Rode Wolk. De bleekgezichten willen vrede met de Indianen. Zij willen de Indianen hun beschaving brengen!

Wij willen die beschaving van jullie niet! Want dan zouden we al wat onze vaders ons leerden verachten!

Pas op, Rode Wolk. De bleekgezichten vrezen de oorlog niet! Ik spreek je van vrede omdat ik je vriend ben!

Geen enkel bleek gezicht kan de vriend van de Indianen zijn! Ook jij, Pa-Has-Ka, zult het lot van onze vijand delen!

Ik vrees je nog minder nu ik je heb leren kennen. Ik had over jou horen spreken als over een groot opperhoofd, maar je bent een bloeddorstige sek!

Je bent een prairiehond die tegen de maan blaft! Ik zal je zwaar straffen!

Dorst naar roem en eer hebben jou dronken gemaakt, Rode Wolk

Geroes! Zwarte Beer hanteer de heilige strijd bij. Pa-Has-Ka zal jouw eerste slachtoffer zijn!...

Kom op, Zwarte Beer!
Probeer je strijdbijl te grijpen! Laat
zien of je moed hebt!

Ik zal je wurgen,
Pa-Has-ka!...

Ben je moe, dat
je zo blijft zitten? Kom, ik
zal je een ander kunstje
leren!
Hier, Zwar-
te Beer!...

Waar wacht je op, Zwarte
Beer? Hier ben ik, ongewa-
pend!

Dood hem, Zwarte Beer.
Splijt hem de schedel!

Ben je werkelijk een
melkmuil? Weet je niet
hoe je met een tomahawk
moet omgaan?

Sterf dan, bleekgezicht !!

Wil je je nog altijd niet
overgeven? Wil je met alle geweld
dat ik je beenderen
kraak?

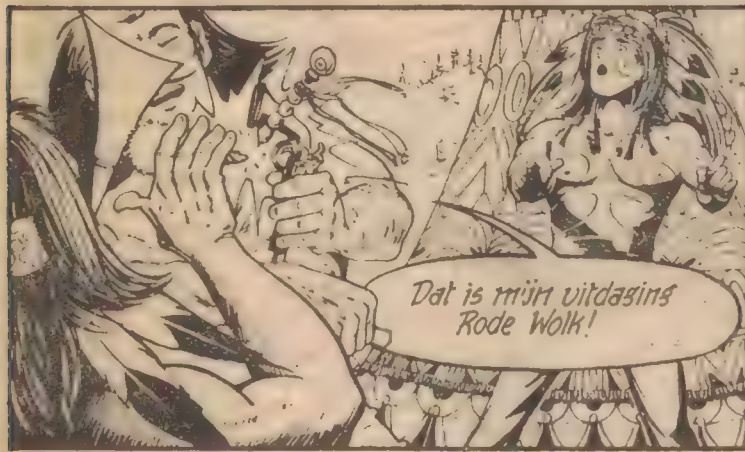
Rode hond, je hebt goede tanden,
maar mijn vuisten zijn beter!

Niemand verroert
zich of..

Ik wil je vriend zijn,
Rode Wolk, maar jij
wilt mijn vijand
zijn!

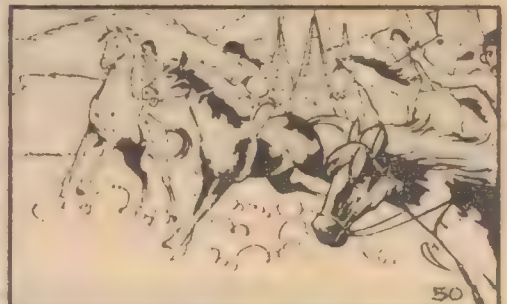
Dat is mijn uitdaging
Rode Wolk!

Loop maar, Brigham dan
komen die roodhuiden
wel achter je aan.

DE OGDALA'S LIEPEN TERUG, VLOEKEND EN TIE-
REND, GREPEN NAAR HUN WAPENS, SPRONGEN
OP HUN PAARDEN EN RENDEN BRIGHAM ACH-
TERNA...

50

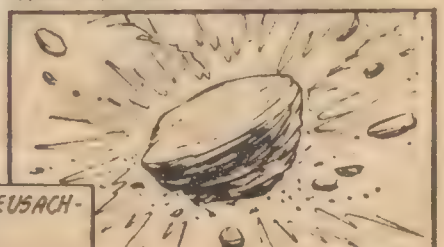

BILL WACHTTE TOT HET LAWAAI UIT-
GESTORVEN WAS EN VERLIET DAN
ZIJN SCHUILPLAATS.

AL EERDER HAD HJ HET REUSACH-
TIGE ROTSBLOK GEZIEN...

HJ DUWDE ER MET ZIJN RUG TEGEN, HOE-
WEL HJ NU ZELF GEVAAR LIEP OMLAAG TE
TUIMELLEN. MAAR, GELUKKIG KON HJ ZICH
AAN EEN STRUIK VASTGRIPpen TERWIL
HET ROTSBLOK DONDEREND OMLAAG
STORTTE EN DE ENIGE TOEGANGSWEG
NAAR HET KAMP AFSLOOT.

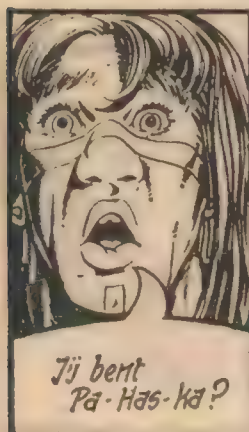
HEEL VOORZICHTIG, MET GESPIJTSE OREN VOOR IEDER GE-
LUID DAT VERDACHT ZOU KUNNEN KLINKEN, DAALDE DE SCOUT
IN DE KLEINE DALKOM AF, OP DE TAST VOND HIJ DE PLEK
WAAR HIJ ZIJN KLEREN EN DE KARABIJN HAD ACHTERGELA-
TEN, MAAR EEN RITSELING IN DE STRUIKEN...

Vooruit, je bent vrij! Maar
eerst moet je me nog een
dienst bewijzen!

Rode Wolk is in het dorp ge-
bleven! Ga en zeg hem dat Pa-
Has-Ka beledigd is. Zijn vredes-
voorstellen zijn niet meer van
kracht en hij zal voor de Ogdala's
een vijand zijn!

Jij bent
Pa-Has-Ka?

Vluc nu, als je niet wilt dat ik je de
oren afsnijd! Pa-Has-Ka is niet gewoon
te wachten als hij beveelt.

Wat heb jij ineens?
Vooruit, sta op!

Dood me Pa-Has-Ka! Dwings
me niet terus naar het dorp te
gaan! Ik wil niet aan de martel-
paal sterven!

Wat zeg je me daar?
Verklaar je nader!

Jij hebt mijn heilige masker ge-
nomen. Door mijn schuld heb je de
geheimen van de banawiwini ontdekt.

Als ik terugkeer,
wacht mij de mar-
teldood van de
honderd pijlen.

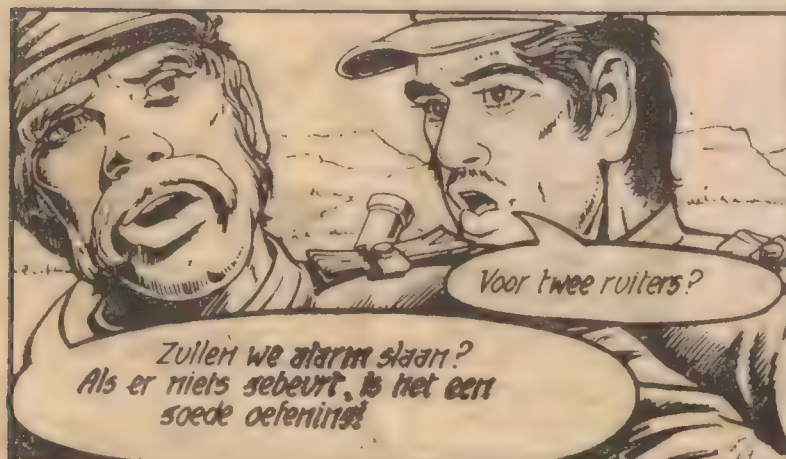

Neem mij mee Pa-
Has-Ka, ik zal je zeker veel dien-
sten kunnen bewijzen!

Ga naar je dorp
terus!

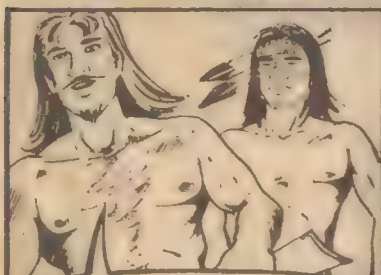
Bijna alle forten van het Westen waren niet veel meer dan wat barakken en loodsen, door een stevige palissade omgeven, maar Fort Laramie aan de uitmonding van de gelijknamige rivier in de Platte River vormde een uitzondering...

Halt! Geef je over!

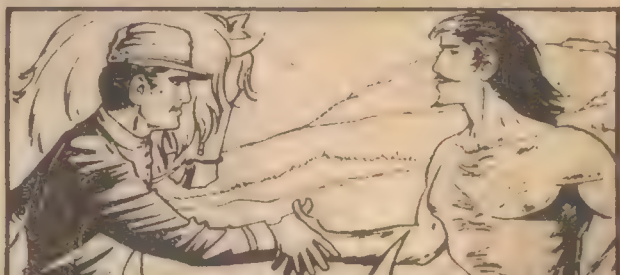
55

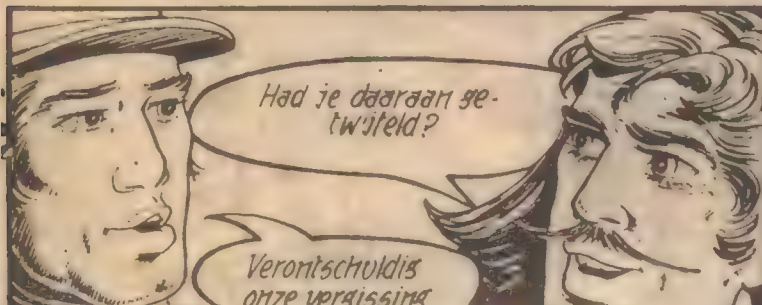
Ik geef er de voorkeur aan te gehoorzamen! Het is beter niet te discussiëren met roekeloze kwajongens!

Kapitein Cody!!

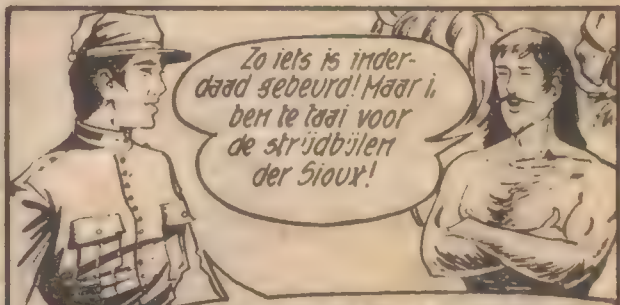

Inderdaad. Gelukkig maar dat iemand mij herkent, voordat die jonge held mij aan zijn zwaard kon prikken!

Had je daaraan getwijfeld?

Verontschuldig onze verrassing, Kapitein Cody. Maar hoe zou ik u in die vermomming hebben herkend? Echt blij u gezond terug te zien!

Zo iets is inderdaad gebeurd! Maar ik ben te taai voor de strijd bijlen der Sioux!

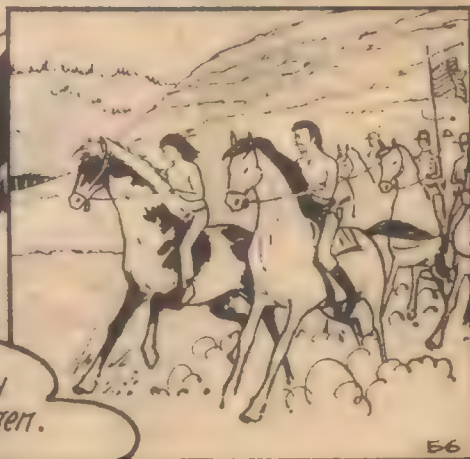
Het gerucht liep dat u dood was. U was niet in Frog-City teruggekeerd na de goudzoekers te hebben geëscorteerd en men meende dat de Indianen...

Vertel me eens, Kapitein, is generaal Connor nog bevelhebber van dit fort?

Breng me bij hem, ik moet hem dringend heel slechte berichten brengen.

56

Dus is het dit keer
seen opstand van enkele
afzonderlijke stammen,
maar een echte
oorlog!

Zo is het, generaal! Ze zijn om-
derweg naar het fort. Ik heb een bende
van minstens vijfhonderd krijgers
ontmoet!

Goede hemel, dat
ziet er lelijk uit!

Maar hoe bent u
hier gekomen!?

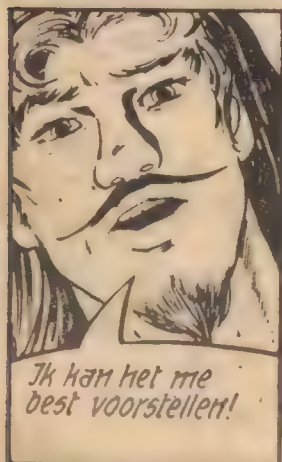
's Nachts liepen we er overdag
hielden we ons verborgen!

We moesten te voer
tot aan de noordwestelijke hellingen van
de Laramie. We hadden nauwelijks de North
Platte bereikt of we werden door acht Sioux over-
vallen. Maar wij werden hun de baas. Hun mustangs
kwamen ons goed van pas!

Hebt u enig idee van wat
er in die dagen gebeurd
is?

Ik kan het me
best voorstellen!

DIT IS DE TRAGISCHE BALANS: TWEEËNTWINTIG OP
DE MEEST UIT ELKAAR GELEGEN NEDERZETTINGEN VER-
WOEST EN MEER DAN VIERHONDERD DODEN. KARAVANEN,
VERKENNINGSPATROUILLES, LOODSEN EN BARAKKEN
VAN GOUDZOEKERS... ALLES VIEL TEN OFFER!

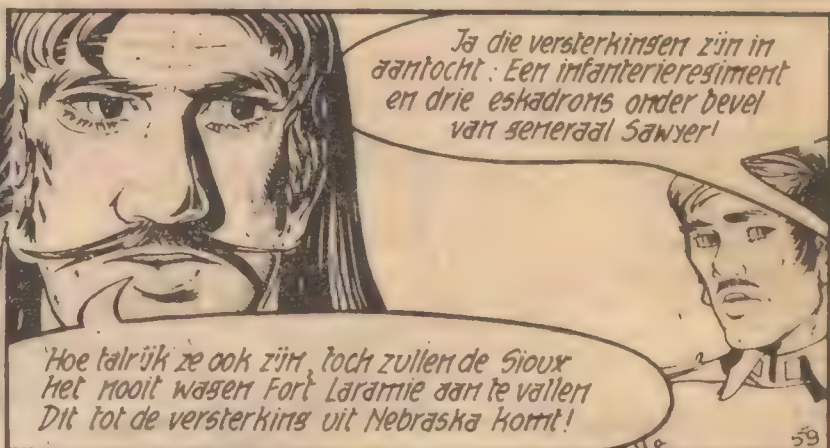
Ze zijn verduiveld overal! Ze komen en gaan en je weet nooit waar ze hun volgende slag zullen slaan, maar het schijnt dat ze hun tenten hebben opgeslagen op de noordelijke oever van de Powder River!

Als dat zo is, dan kan er tenminste de komende dagen niets onaangenaams gebeuren. Het is voldoende alle karavans naar het noorden tegen te houden!

Dus dat is de situatie momenteel niet zo ernstig!

Ja die versterkingen zijn in aantocht: Een infanterieresiment en drie eskadrons onder bevel van generaal Sawyer!

Hoe talrijk ze ook zijn, toch zullen de Sioux het nooit wagen Fort Laramie aan te vallen! Dit tot de versterking uit Nebraska komt!

Het is juist over het lot van Sawyer dat ik mij ongerust maak...

Begrijpt u het niet, Buffalo Bill?

Volgens mijn berekening moet Sawyer al bij de Duivelstoren zijn, vierhonderd kilometer van Laramie, maar nauwelijks honderd kilometer van de Sioux!

Geen hoop meer dat de boodschapper hem nog op tijd bereikt!

Er zou een kans zijn als ik die boodschapper was. Ik ben lang genoeg pony-rider geweest om niet bang te zijn!

BUFFALO BILL KOOS VLEGEND HERT, EEN LUITENANT EN RUSS, EEN ERVAREN SERGEANT, ALS BEGELEIDING. EEN UUR LATER WAREN ZE GEREED OM DE GEVAARLIJKE EXPEDITIE AAN TE VANGEN. JEDER HAD EEN RESERVEPAARD BELADEN MET PROVIAND EN MUNITIE. ALLE MANNEN VAN HET FORT STONDEN OM HEN HEEN!

Veel geluk, Bill!

Herinneringen van een brigand

door
Henri Van Daele

Onder historische controle
van Z. E. H. Frans Penne,
konservator Boerenkrijgmuseum Overmere

— Hoooo! kommandeerde broeder Tuck, de teugels aantrekkend. Het beest steigerde even en keek wild met de ogen. In een wolk van stof stonden beide paarden stil. De landweg was vreemd rustig. Even leek het of in de oren van de pater de galop nog naklonk, toen was alles voorbij. Een koewachtertje (kwikstaartje) liep tsittsittend over de karresporen.

Broeder Tuck reed terug naar zijn gevangene.

Om de bocht van de weg kwamen enkele mannen van het kamp aangedraafd, aangevoerd door Jan.

— Nou, hijgde deze, jij ging er nogal vandoor zeg.. Heb je hem?

Broeder Tuck wees triomfantelijk naar het hoopje mens dat roerloos langs de weg lag.

— Een glas water en hij is weer in orde, stelde hij de mannen gerust. Ik weet hoe ik met mijn knuppeltje moet omspringen.

In een matiger tempo aanvaardden ze de terugweg. In het kamp werden ze met gejuich begroet. Broeder Tuck keek ditmaal zelf de boeien van de beide schelmen na en daarna verzekerde hij grimmig dat ze nu niet meer zouden ontsnappen...

Rik, broeder Tuck, Jan, en een paar andere brigands bespraken het geval.

Een grote meerderheid was voor de doodstraf, omdat de groep anders gevaar liep opnieuw verraden te worden. Maar broeder Tuck had een beter plan: hij stelde voor, de mannen zolang op te sluiten tot de groep het Boerenleger zou hebben vervoegd. Als de beide kerels dan op vrije voeten kwamen, kon het geen kwaad meer. Bovendien zouden de brigands beide verraders naar de Fransen een brief laten zenden, door hen zelf ondertekend.

waarin zij verklaarden, niet meer met hun vulle praktijken mee te doen. Dit werd na een drukke beradslaging algemeen goedgekeurd.

's Avonds waren allen weer vergaderd rond het grote centrale bivakvuur. Broeder Tuck stond eindelijk op en ging op een houtblok staan, dat totnogtoe de vuurdans ontsprongen was. Het werd doodstil, toen hij de mannen één voor één aankeek en dan zachtjes begon te spreken.

— Jongens, zo begon hij, zo kan het niet verder. We moeten het Boerenleger in de Kempen vervoegen. Verspreid zijn wij niets, maar samen vormen wij een macht!

Hij stak een hand in de brede mouw van zijn pij, en ging toen verder:

— Eeuwen geleden kwamen jullie voorvaders naar dit land. Het waren ruwe, woeste kerels met een

gouden hart maar met een massa spieren, die zij achtereenvolgens gebruikten om te werken... en hun werk te verdedigen.

Toen ons volk zich in de Lage Landen aan de zee vestigde, dachten zij aan hun eigen geluk, maar ook aan dat van hun nakomelingen. Zij bewerkten de grond, zij bouwden verblijfplaatsen. Uit dat volk groeide mettertijd een elite van werkers, echte kunstenaars. Zij bouwden kathedralen omdat er hier geen bergen waren en omdat zij wilden dat zij alles zouden hebben wat er in een ander land was. Zij versierden hun kerken en kathedralen, waarmee zij opstegen naar de troon van God, met schilderijen en goudsmewerk. Er kwamen stoelenvlechters, decorateurs, houtbewerkers, beeldhouwers, tegel- en mozaïekleggers aan te pas.

Jullie voorouders bouwden burchten en versterkingen, zij dreven handel, zij trokken mooie herenhuizen op, waarin het goed was te wonen. Zij maakten van dit land, dat zij grotendeels op de zee gewonnen hadden, een parel, enig in de wereld.

De mannen die hier werden geboren, hadden hun land lief; Vlaanderen met zijn rustige vlakten, harmonisch onderbroken door welige bossen, Brabant met zijn vruchtbare grond, de Kempen met de stille gewijde rust, de Ardennen met ontzaglijke wouden en stortbeekjes.

Legers kwamen als vliegen naar de stroop, maar de volken bij de Lage Landen beten van zich af. Velen kennen de historie van de geregelde opstanden van de steden tegen de graaf, van de slag bij Kassel en de Guldensporenslag, van de slag bij Westrozebeke en van de Brabantse Omwenteling.

Denk niet dat de boeren in dit alles geen aandeel hadden, want zij voedden de kunstenaars met hun veldgewassen, zij leverden de voorraden voor de legers!

Nu is er weer een vlieg naar de stroop toegekomen. Een vlieg die alles, ons werk van eeuwen, jullie werk, jullie geluk, wil vernietigen. Ga je hen laten begaan? Nee! Wij moeten ons verenigen en in de Kempen stand houden, vechten, tot er hulp komt opdagen van Engeland of van Oostenrijk.

Ik weet dat het voor sommigen moeilijk zal zijn hun streek zomaar te verlaten, het avontuur tegemoet. Niemand zal het ten kwade geduid worden, wanneer hij zijn plichten als vader of zoon hoger zal achten dan deze die hij heeft ten opzichte van zijn vaderland. Over korte tijd zullen wij vertrekken, maar nu moeten jullie een besluit nemen. Wie niet meegaat, moet ons vanavond verlaten!

Geen enkele toehoorder verroerde; achteraan wou er één opstaan, maar toen hij zag dat niemand volgde, ging hij terug zitten.

— Wat — is — uw — ant — woord? scandeerde broeder Tuck.

Als uit één mond klonk het zelfzeker:

— Voor outer en heerd, voor kerk en vaderland!

IV

NAAR DE KEMPEN

Een grote groep brigands ten tijde van de Franse overheersing van de ene hoek van het land naar een andere brengen, was niet zo eenvoudig. Patrouilles sansculotten en vooral de zogenaamde «vliegende brigades», — gevreesde kleine groepjes van Franse soldaten — maakten onverdroten jacht op bri-

gands en bonden met hen onverbidde-lijk de strijd aan. Het was dus vooral zaak de mannen onopgemerkt van het Land van Waas naar de Kempen over te brengen, waar de strijd zich ging concentreren.

Broeder Tuck besepte dat, Jan en Hendrik ook. Gelukkig, en dat was een punt in hun voordeel, bezaten de Zeelse brigands en die van Overmere, aangesloten bij de verzetsgroep, allemaal een paard en konden ze vertrekken met wat proviand. Zo, met enkele boterhammen met spek en als enig bezit een paard, een wapen en de kleren die ze droegen, trokken ze naar de Kempen. Zo deden duizenden jongens uit Oost- en West-Vlaanderen, het Land van Waas en het heuvelig land van Klein-Brabant. De tocht was lastig en zwaar. Verkenners werden steeds voorop gestuurd, om de meest veilige en beste paadjes uit te zoeken, zo mogelijk in een beboste omgeving.

Een groot probleem vormde het eten. Iedereen had wat mee van huis, maar dat was niet veel en broeder Tuck, die verantwoordelijk was voor de voorraden en de proviand, maakte zich zorgen. Een tijdje leefden zij van wat de natuur hen opleverde: een konijntje, een patrijs. Maar buiten Mechelen, ongeveer halfweg de af te leggen reisroute, werd de toestand hopeloos.

Volledig uit zijn humeur zat broeder Tuck in het zadel. Hij reed in het midden van een lange rij brigands, over een smal boswegeltje. Er zat op zijn joviale gezicht een dikke denkrimpel.

Hij maakte zich zorgen, grote zorgen, want de proviand was op. En broeder Tuck wist als geen ander: met een lege maag geen strijd-

lust onder de mannen, geen opgeruimdheid, geen zin om ook maar iets te doen!

Op hetzelfde ogenblik kwam één van de verkenners teruggereeden. Hij draafde tot bij broeder Tuck en keerde op diens hoogte.

— Hm? vroeg broeder Tuck hu-
meurig.

— Wij hebben een Franse colonne zien rijden!

— Nou? zei broeder Tuck. Zorg dan dat wij die kerels uit de weg blijven, wil je? Als het niet teveel gevraagd is natuurlijk!

De brigand keek hem verbaasd aan.

— Ik moest van aanvoerder Jan zeggen, dat die wagens hoogstwaarschijnlijk proviand bevatten, eervoorde, mompelde hij.

Broeder Tuck veranderde op slag. Hij gaf de verbaasde jongen een zo daverende klap op de schouder, dat deze bijna boven de nek van zijn paard dubbel sloeg.

— Waarom heb je dat, God-in-de-hoge-hemel, niet eerder gezegd? riep hij uit. Zeg op, rijden die wagens ver van hier? En hoe staat het met de begeleiding?

— Eerder klein, antwoordde de verkenners, nog steeds onder de indruk van de bons op zijn rug. Een man of acht, geloof ik!

Broeder Tuck trok zijn voorhoofd in rimpels.

— Hm, we zitten met het probleem: ofwel verhongeren, ofwel met een volle maag een boel Fransen achter ons aan te krijgen, omdat we hun proviand gestolen hebben.

— Kies het laatste, raadde de ander voorzichtig aan.

Broeder Tuck keek hem subliem aan. Hij knikte met zijn dikke hoofd en zijn hand ging naar de knuppel, die naast de paternoster aan een ketting hing.

Plundering (historische rekonstructie, Boerenkrijgsmuseum).

— Dat doen we ook, kerel, bevestigde hij.

Tuck veranderde van houding, want zijn knieën deden pijn. Daarbij sloeg hij zijn blote hand in de brandnetels en hij moest op zijn tanden bijten om het niet uit te schreeuwen.

Zijn knuppel geselde nijdig het struikgewas en de prikplanten.

— Verdomde dingen! Zeg eens Jan, ben je zeker dat ze hierlangs komen?

Jan knikte. De pater staarde gelaten naar de rijweg en het struikgewas aan de overkant, waar hij wist dat al de anderen zaten, gereed om toe te springen. De stilte van het woud was volkomen, alleen onderbroken door het geruis van de wind in de bomen, een geluid dat zelf deel uitmaakte van de suizelende rust.

— De Heer stelt ons geduld wel op de proef, zei broeder Tuck weer. Hij keek met een medelijdend gezicht naar zijn omvangrijke buik en zuchtte:

— Wat een mens al niet moet doen om aan een beetje eten te geraken! — Zeg... Jan...

— Hm?

— Denk je dat die Fransen ook kippeboutjes lusten?

— Wel, als het proviand voor de officieren betreft, dan zal er misschien wel een kippetje bij zijn, gaf Jan weifelend toe.

— Stil! beval broeder Tuck op eens, ik geloof dat die boutjes in aantocht zijn...

Ze luisterden gespannen. Was het verbeelding? Nee, er klonk gegaloppeer van paarden. De kolonne naderde!

Precies een half uur later dokkerden de eerste karren voorbij. Broeder Tuck telde de soldaten. Per kar één voerman en één begeleider te paard. Toen de laatste kar voorbij was, klonk er plots een kreet door het bos. De vier wagens werden bliksemsnel omsingeld en de Fransen bij verrassing overvallen en tegen de grond geslagen.

Broeder Tuck leidde het gevecht.

Zijn imposante figuur leek als een dolleman te draaien en te keren. Zijn spierbundels rezen en daalden. Onder zijn knots sneuvelde de Fransen de een na de ander.

De ossehoorn van de brigands trompte door het bos. Einde van het gevecht. Ze hielden allen op en keken naar het slagveld.

— Allemaal in orde? vroeg broeder Tuck.

Hij telde vanop een wagen de mannen. Ze waren voltallig.

— Luister, beval hij. Bevoorraad jullie uit de wagens. Stop alle niet-bederfbare waren in zeildoek en bind dat achter jullie zadel. Span de paarden uit en laat ze dienst doen als pakpaarden. Met wat we nu meenemen moeten we het zien uit te houden tot Geel. Neem mee zoveel je kunt, er is genoeg. Nog twee dagen en we bereiken ons doel...

En zo arriveerde de groep begin november te Geel, een stadje diep in de Kempen. Gelukkig hadden ze allen een goed paard, want tot Geel is het een heel ritje. Er waren daar zelfs een paar jongens uit West-Vlaanderen, die helemaal te voet waren gekomen, lieve hemel!

Broeder Tuck, Rik en Jan maakten onmiddellijk kennis met Van Gansen, de grote aanvoerder. Het bevel van het leger was bij hem in goede handen. Hij had lange tijd college gelopen en zijn sporen op gebied van krijgskunst tijdens de Brabantse Omwenteling verdiend.

In Geel was het een echte mierenhoop. Broeder Tuck was er enthousiast over en hij verzekerde in zijn trotse ijver, dat hij hier meer dan vijftienduizend brigands geteld had, maar Jan vond dat schromelijk overdreven. Van Gansen zelf was van mening dat er ruim tienduizend waren en dat leek al heel wat dichterbij de waarheid. De laatste weken was er natuurlijk heel wat voorgevallen. Vooral het geval van de « martelaars van Mechelen » hield ieders belangstelling gaande.

Het gebeurde op 23 oktober, toen een groep brigands, gedurende meer dan twee uur Mechelen aanviel. Generaal Mazingant was in allerijl uit Antwerpen gekomen en bestookte de boeren in de rug. Velen konden vluchten, maar... er vielen ook talrijke brigands in handen van de Fransen. Zij die niet zo ernstig gewond waren, werden door een haastig samengestelde krijgswaard veroordeeld tot het vuurpeloton.

Alle straten van Mechelen werden daartoe hermetisch afgesloten met Franse soldaten en de kanonniers werden, met de brandende lont in de hand aan de stukken gezet om de toestand, op de Grote Markt te Mechelen, in geval van nood vlug meester te kunnen worden. In het midden van dat schouwspel: de machtige Romboutstoren, het teken van de hunkerende Vlaamse vrijheid. Ziedaar het toneel. De acteurs konden opkomen.

De brigands werden uit de gevangenis gehaald. Niemand onder hen wist wat er ging gebeuren. Enkel meenden zelfs dat zij zouden vrij-

Mechelen, aan de voet van St.-Rombouts, waar 41 brigands werden terechtgesteld door de Fransen.

gelaten worden. Eénenveertig mensen, die gevochten hadden voor iets wat hun toekwam, werden in rijen naar de Sint-Rombouts geleid. Eerst kwamen er vijftien van hen aan de beurt. Toen begrepen ze wat hen te wachten stond. Tweemaal commandeerde de bevelhebber van het vuurpeloton « schouder geweer » en terug « rust », om toch maar de brigands zo zenuwachtig mogelijk te maken. Even later stortten de eerste vijftien neer, weldra gevolgd door nog een groep van vijftien en een groep van elf.

Jan vond het een gruwelijk verhaal en hij dacht dat het enige oogmerk van de Fransen wel was geweest, de andere brigands schrik aan te jagen. Dat was eens te meer een misrekening in deze strijd, want wie vecht voor zijn vrijheid sterft liever dan aan vreemden te gehoorzamen in eigen land. De stemming onder de brigands was te illustreren door de woorden van broeder Tuck, toen hij hoorde van deze gruweldood:

— Laat de kerels van die krijgswaard eens twee minuten onder mijn handen komen...

Zonder veel commentaar!

Hier en daar werden nog schermutselingen gemeld, waaronder een gevecht van Rollier rond Dendermonde, een treffen te Ronse en Mechelen, maar stilaan concentreerde alles zich nu in de Kempen.

Vóór onze vrienden, de mannen van het land van Waas, in Geel aankwamen, had Corbeels, die te Diest verbleef, deze stad verlaten,

om even de Fransen een lesje te gaan lezen te Herk-de-Stad. Dat was fout van hem, want ondertussen arriveerden de Fransen weer in het onbewaakte Diest. Corbeels trok terug tot Turnhout en werd daar verwoegd door Meulemans. Later, bij de nadering van generaal Bonardy, trok hij zich terug tot Herentals, waar ook Van Gansen, Van Dijk en Stolman reeds waren. Ten slotte verscheen Bonardy ook voor Herentals en de brigands trokken pas na hevige tegenstand achteruit, omdat zij tegen de Franse kanonnen niet opkonden.

Corbeels was een prachtkerel. Niet zozeer als krijgsman, maar hij had wel zijn sporen verdiend als drukker van giftige pamfletten en vlugschriften. Hierin had hij al ervaring opgedaan tijdens de Brabantse Omwenteling. In Turnhout had hij een herberg, waar hij bier schonk aan de Fransen, terwijl in een achterkamer pamfletten werden gedrukt waarin de gehate bezetters bespottelijk werden gemaakt en waarin de bevolking aangezet werd tot opstand.

Meulemans was de onafscheidelijke vriend van Van Gansen en landmeter te Tongerlo. Hij was bekend om zijn plannen voor het rechtekken van de Nete.

Van Dijk was een zeer bekende figuur, kassier en tevens archivaris van het Boerenleger. Hij was vroeger notarisklerk geweest.

Dan was er natuurlijk ook nog Elen, een student, die zich heftig weerde voor de nationale zaak. Hij was aanvoerder van de jongens uit het Hageland en zoon van een geneesheer uit Scherpenheuvel. Alléén met hem heeft Jan nooit kennis kunnen maken, met de anderen wel.

Van Gansen had de beschikking over een paar handige spionnen,

Gesneuvelde brigands worden begraven (historische rekonstruktie, Boerenkrijgmuseum).

want rond de 10e november beval hij, zonder dat daar enige aanleiding toe scheen, de terugtrekking tot Mol en Meerhout. Hij was ingelicht over het feit, dat er Fransen op komst waren.

Voor Jan was er ook een heuglijke gebeurtenis: Van Gansen stelde hem aan tot zijn ordonnans. De jonge brigand was natuurlijk geen beetje fier! Nand trakteerde daarop prompt heel de groep en herhaalde steeds maar weer, dat hij het altijd had gedacht en gezegd, dat zijn «discipel» het nog eens ver zou brengen.

De 12e november ging het er heet aan toe. De boeren stuitten namelijk op general Chabert, die een gevecht uitlokte. Zij gaven hem wat hij vroeg: een hete schermutseling waarin de Fransen, die toch wel wat zuiderse warmte gewoon waren, het heel lastig hadden. Of het kwam door de bezielende Van Gan-

sen, die tijdens zo'n gevecht overal en nergens was en steeds in de voorste rijen stond, of door de geestdrift van de jongens, of door de woede om de hachelijke toestand, Jan wist het niet. Feit was: de Fransen werden teruggedrongen en hadden zeven karren met gewonden, die zij 's avonds binnen de muren van Geel brachten.

De volgende morgen reeds waren de boeren te Diest, dank zij een listige zet van Elen, die de Franse bezetting van het stadje had weten te verschalken. Die morgen waren allen in afwachting, behalve broeder Tuck, die zich dikvrut aan een vetbillig kippetje dat hij God weet waar ergens had opgescharreld. Zelfs in de heetste ogenblikken van de krijg kon hij het smullen niet laten! Maar na het morgeneten was het ernst. Er waren Fransen gesignaleerd en de jongens werden aan 't graven gezet, even buiten de muren van Diest.

Wordt voortgezet

«HERINNERINGEN AAN EEN BRIGAND» is ook in boekvorm te verkrijgen; ingenaaid 36 fr.; gebonden 65 fr.
BESTELBON PER ADRES: Boekhandel Het Volk, Forelstraat 22 9000 Gent.

NAAM en VOORNAAM:

STRAAT EN NUMMER:

POSTNUMMER: GEMEENTE:

verlangt te ontvangen:

..... exemplaren «Herinneringen aan een Brigand»

☐ Ingenaaid

☐ Gebonden

☐ Tegen terugbetaling

☐ Mits storting van bedrag op Prk. 324.87 N.V. Het Volk - Gent

DATUM VAN INZENDING

HANDTEKENING

ROBINSON CRUSOE

Copyright P. I. B. Box 6 Copenhagen

Vrijdag, die van al de gebeurtenissen van de laatste dagen niets begrepen had, sliep... Door de kanonschoten gewekt, stond hij stomverbaasd, toen Robinson hem met vele

blijken van vreugde omhelsde. Het duurde heel wat eer Robinson hem kon duidelijk maken dat ze nu gered waren.

Copyright P. I. B. Box 6 Copenhagen

De volgende morgen kwam de kapitein Robinson opzoeken. Hij had de mannen, die hem trouw gebleven waren, kunnen bevrijden en was zijn bemanning weer de baas. Maar

daar komt een sloep met forse riemslagen aangevaren. Werkelijk, men had nog nooit zoveel boten op het verlaten eiland zien aanleggen!

Wordt voortgezet

**Aan de rechthebbenden
van de lezers van ons
jeugdblad OHEE! werden
onderstaande bedragen
uitbetaald.**

HASSELT

Nelissen Eddy, 13 j., V. Haesendoncklaan 12 200

VEURNE

Deburchgraeve Maureen, 11 j., Feyelaan 15 750

BORGERHOUD

Rombauts Luc, 13 j., Krugerplein 6 200

MOL

Van Hoolst Willy, 15 j., Bromstraat 89 500

HEUSDEN (Limb.)

Mertens Ivan Henri, 14 j., Beemdenstraat 23 200

BAASRODE

Van Bom Erwin, 15 j., Hef-ten-Rode 83 750

RENINGELST

Keeuw Frank, 15 j., Poperingestraat 4 750

HOEVEN

Rijsdijk Michel, 11 j., Willekejoostenstraat 13 500

MEULEBEKE

Delaere Tony, 8 j., Barnumstraat 38 750

ASSENT

Renders Felix, 15 j., Leuvensestraat 4 750

MOORSELE

Werbrouck An, 14 j., Ieperstraat 142 750

KUURNE

Verstraete Grietje, 8 j., Kasteelstraat 27 1.000

KUURNE

Masschelein Frank, 15 j., Leiestraat 91 750

OELEGEM

Van Santvoort Sonja, 10 j., J. Kennedylaan 6 500

LANAKEN

Geurts Adeline, 11 j., Postweg 17 750

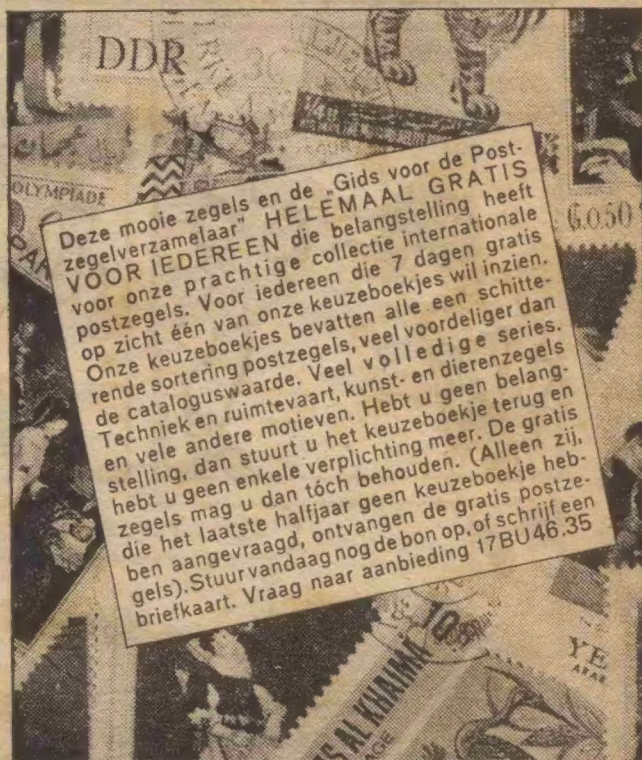
110 POSTZEGELS

waaronder prachtige

GROOTFORMAATZEGELS

HELEMAAL GRATIS!

ZONDER ENIGE KOOPVERPLICHTING

Deze mooie zegels en de "Gids voor de Postzegelverzamelaar" HELEMAAL GRATIS VOOR IEDEREEN die belangstelling heeft voor onze prachtige collectie internationale postzegels. Voor iedereen die 7 dagen gratis op zicht één van onze keuzeboekjes wil inzien. Onze keuzeboekjes bevatten alle een schitterende sortering postzegels, veel voordeliger dan de cataloguswaarde. Veel volledige series. Techniek en ruimtevaart, kunst- en dierenzegels en vele andere motieven. Hebt u geen belangstelling, dan stuurt u het keuzeboekje terug en hebt u geen enkele verplichting meer. De gratis zegels mag u dan toch behouden. (Alleen zij, die het laatste halfjaar geen keuzeboekje hebben aangevraagd, ontvangen de gratis postzegels). Stuur vandaag nog de bon op, of schrijf een briefkaart. Vraag naar aanbieding 17BU46.35

WAARDEBON FORTUNA-MAIL

2.75.006

Belgie: Turnhout - Parklaan 28 - Tel. 014 - 451 15

Nederland: Rotterdam - Hilledijk 93 - Tel. 010-17 29 60

Ja, stuur mij de gratis postzegels en de "Gids voor de Postzegelverzamelaar" gratis en zonder enige verplichting toe. Tevens ontvang ik dan uw keuzeboekje met uitvoerige inlichtingen een week gratis op zicht. Heb ik geen belangstelling, dan stuur ik het keuzeboekje voldoende gefrankeerd terug en heb ik geen enkele verplichting meer.

17BU 46.35

Blokletters graag

Naam

Adres

Plaats

Geb. datum

